

отецъ и ся приближи но побрѣза да ся съвземе. » Имате право, добрый ми Отче, ще направимъ подобрь като трѣсимъ прибѣжище при Бога во время на нещастіята и скръбытъ. » Презъ всякото устало время на денѣтъ и почти всичката нощъ Іаковъ прочиташе молебникатъ си, бѣше увѣренъ че ще отыде въ едно уединенно жилище да събире плодѣтъ на благочестіето си и говораше твърдѣ малко. На слѣдующійатъ день ся съедини съ Божественный Спаситель чрезъ святото причастіе, нищо не смѣщаваше глѣбокото му моленіе вѣрата, любовта и надеждата на едно вѣчно блаженство ся отражаваха въ свойствата на благоговѣйныйатъ му образъ и пламенны слѣзы ся ронѣха по изсѣхналитъ му страны. Марія треперяща и коленопреклонно до постельката му съединѣваше моленіето си съ бащиното си като проливаше слѣзы. Сельчанинѣтъ, жената му и всичкитъ домашны които присустваха на тоя благочестивъ обрядъ, чувствуваха живо съжаленіе и слѣзы течаха на всичкитъ изъ утитъ. » Сега, каза Марія, сръцето ми ся облеghi и ся утѣшихъ довольно, слѣдовательно е истина че всрѣдъ злощастіята и въ смъртнийатъ часъ религіята ни представлява небесны утѣшеніята. »

Между тѣя кончината на добрыйатъ Іаковъ ся приближаваше повече и повече. Сельчанинѣтъ и жена му, които го обычаха и уважаваха като най добрь пріятель и като не приставаха да благославятъ часѣтъ въ който той ся отпѣти къмъ жилището имъ, отдаваха му всичкитъ си попеченіята, колкото